

at Tekstanmærkningen opretholdes; selv om vi har et Flertal imod os, anser jeg Forslaget for saa velbegrunderet, at jeg ikke ønsker, det skal forsvinde, uden at det ved en Majoritet tvinges ud af Finansloven.

N. Johan Laursen: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordførers Bemærkninger om samtlige Ændringsforslag, han har omtalt, med Undtagelse af Ændringsforslag Nr. 1585, som han sluttede med, og som angaar en Tekstanmærkning om, at der skulde stilles 200 000 Kr. til Raadighed for Kirkeministeren til Hovedistandsættelser og Restaureringer af selvejende Kirker. Vi har ikke kunnet gaa med til denne Bevilling, fordi vi mener, at den vil have en stor Tilbøjelighed til at vokse, og vi anser det for farligt, at man kommer til at tage Beløb af Kirkeligningen til Restaurering af selvejende Kirker rundt omkring i Landet. Det er ikke et Udtryk for, at Finansudvalget, og heller ikke vi fra vor Side, som foreslaar Anmærkningen fjernet, ikke vil stille sig velvilligt overfor Kirkeministeren, naar han kommer med Forslag om Bevillinger til Restaurering af selvejende Kirker, som maatte være saa ubemidlede, at de ikke selv kan magte Udgiften og derfor trænger til Støtte; men vi ønsker, at hver enkelt af disse Bevillinger skal passere Finansudvalget, ligesom vi ogsaa mener, at det er en Sag, som ikke just skulde ligge paa Kirkeligningen, men at denne Støtte, i alt Fald for en Del af disse Kirkers Vedkommende, skulde tages af Finanslovens almindelige Midler. Jeg vil derfor bede om, at man vil sige nej til, at denne Anmærkning opretholdes, idet jeg vil bede Ministeren være forvisset om, at han overfor Spørgsmaal om Kirkers Restaurering vil møde samme Velvillie, som om han havde faaet denne Bevilling, men Finansudvalget ønsker altsaa, at hver enkelt Kirkes Restaurering skal prøves for sig.

Pitzner: Som det fremgaar af Ændringsforslaget Nr. 1585, vil ogsaa vi fra vor Side stemme imod denne Tekstanmærkning. Jeg kan ligesom den foregaaende Taler udtale, at dette ikke paa nogen som helst Maade betyder, at vi er uvillige til at være med til at støtte Kirker, som er daarligt stillede, men vi mener, ligesom den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at en saadan Sag maa frem paa almindelig Maade igennem Finansudvalget og behandles der. Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme imod Tekstanmærkningen.

Rode: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Tekstanmærkningen, som jo forandrer den hidtil gældende Form, hvorunder Bevilling til Kirkers Reparation er givet, dels af Statsmidler, dels igennem Bevilling i hvert enkelt Tilfælde efter Finansudvalgets Undersøgelse og Vedtagelse her i Tinget. Her foreslaas det at give Bemyndigelse til Kirkeministeren til at udtage af Midler, der er kommet til Veje udenfor den almindelige Skat, nemlig ved Kirkeligningen, Beløb og anvende disse efter eget Forholdsbefindende. Begge disse Forhold: at Midlerne skal tages paa den Maade, som her er angivet, og at de stilles til Disposition for Ministeren en bloc, er efter vor Mening ikke heldige. Men jeg skal ogsaa udtrykkelig udtale for vort Vedkommende, at naar Ministeren ligesom tidligere kommer med Forslag angaaende Kirker, som trænger til Bidrag til deres Vedligeholdelse, vil man fra vor Side stille sig paa samme Maade som hidtil, velvilligt.

Fibiger: Naar jeg tager Ordet, er det i Anledning af den Tekstanmærkning, som ogsaa de sidste ærede Talere har omtalt. Jeg kan sige som det ærede Medlem Hr. Andreassen, at det er rigtigt, at naar der er forskellige Kirker, som trænger stærkt til Reparation, og den enkelte Menighed ikke kan afholde Udgiften, er det rimeligt, at andre træder hjælpende til; men jeg maa mene, at det er ikke et Beløb, man kan tage af Kirkeligningen, det maa tages af Statskassen, saaledes som det har været gjort hidtil. Det er noget nyt, man her vil indføre, og jeg maa sige, at saa længe det ikke er blevet endelig slaaet fast, hvem der ejer Kirkerne — jeg ved godt, at man fra visse Sider siger, at det er Staten, der ejer Kirkerne, men det kan jeg ikke tiltræde —, saa længe man ikke har faaet det Spørgsmaal klar, er det, naar de enkelte Menigheder ikke magter at ordne Forholdet med Hensyn til deres egne Kirker, Statens Pligt at træde til i Henhold til Grundlovens § 3, og det er jo ogsaa et Spørgsmaal foruden saa mange andre, som det var nødvendigt og gavnligt at faa drøftet i det kirkelige Udvalg, som ogsaa vi fra vor Side har foreslaaet nedsat. Jeg vil endnu haabe, at det maa lykkes, saa vi kan faa de Spørgsmaal klar.

Jeg beklager meget, at der ikke vil kunne stilles Midler til Raadighed til de Kirker, der her er omtalt. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at der, hvis denne Anmærkning nu bliver stemt.